

A harctéri helyzet.

Moraht E. német őrnagy a *Berliner Tageblatt* március 8-iki számában ilyenek vázolja a harctéri helyzetet:

„Kifárasztó stratégiánk“ Nyugaton olyan eredményeket mutat fel, aminek a helyzet szerint felmutatható A nagy főhadiszállás napokon keresztül szüntelenül az ellenség tekintélyes meggyengüléséről adhatott számot: Északon Ypern mellett „tetemes veszteséget“, Le Mesnil mellett a Champagneban a „legsúlyosabb veszteségeket“ és az északi Vogézek-től nyugatra fekvő területen „nagy veszteségeket“ szenvedtek. Tudjuk, mit jelent ez. Más nemzetek nem építhetnek oly sziklaszilárdan hivatalos jelentéseik megbízhatóságára, mint mi. Régebbi idők hadtörténelme számtalan példáját nyújtja a veszteség és haderőstatistika lelkiismeretlenségének. *Bleibtreu* Károly, akinek speciálitása a számkutatás e téren, csak legújabbban is néhány hazug példáját sorolta fel a régebbi idők orosz harctéri jelentéseinek s ezek a hazugságok még ma is ismétlődnek nemcsak Keleten, de Nyugaton is és a legbujábbban az oriensen.

A francia offenzíva ugyanazon a téren, ugyanazzal a céllal történik, mint már hetek óta. Nyilvánvalóan az a cél lebeg előtte, hogy *Verdun* nyugati átkarolását megakadályozza és visszavesse. Mint mellékcél talán az szerepel, hogy ya Páris és a keleti várterület közti összeköttetés kinos veszélyeztettségét megszüntesse. Eddigél azonban az összes erre irányuló vállalkozásokból hiányzott a megfelelő erő. A francia jelentésekből állapítható meg vezetésük azon alapelve, hogy minden új előretörés friss csapatokkal induljon meg. Ez arra enged következtetni, hogy a visszadobott csapatok hamar elhasználódtak. Ha ez a sejtelmünk nem csal, akkor már szinte kiszámítható az az óra, amikor a franciák erőtartánya kiürül.

Hogy ezt a kritikus időpontot Franciaország minél messzibbre kitolja, hatalmas erőfeszítéssel erőlködik. Az 1914. évfolyam legnagyobb vesztesége — a 20 évesek — már rég a fronton vannak és velőszíniileg részt vettek a champagne offenzívában. Kereken 300 ezer emberrel van szó, akik az 1894. évi születésükből kerültek ki. A legközelebbi időkben kerül a frontra, ha ugyan egy része máris nincs ott. (Temps.) Az 1895. születési év az előbbivel szemben huszezer főnyi apadást mutat. — Ha azonban párisi jelentések szerint ebből az évfolyamból mégis 325 ezer újonc kerül ki, ez annak a jele, hogy Franciaország mélyen alája nyult a normális szolgálati alkalmasságnak. Az 1916. évfolyam is nemsokára bevonul a kaszárnyákba. Mivel ez is 20 ezer főnyi apadást mutat az előzővel szemben, legfeljebb 300 ezer emberről lehet szó. Ezt a kereken 900 ezernyi embertömeget az alkalmatlanok újból és újból való megrostálásával talán még 100 ezerrel gyarapították meg. Testileg gyöngék és újból állítottak ez idő szerint már minden harcoló hadseregnél található pótlásul, de a francia ifjak bizonyára a legfiatalabbak és a leggyöngébbek. Hogy ez kicsod borzasztó bűn a francia nemzet jövőjével szemben, amit ezzel a kormány elkövet, azt az a szerencsétlen ország nemsokára tisztán fogja látni. Ezt az egy milliót kitevő pótlást a mult hét kamarai ülése még az 1917. évfolyammal akarja meggyarapítani. Ezzel még mintegy 250 ezer fű jut körülbelül májusban a tűzvonalba.

Érthető, hogy Angliának már a látszat kedvéért sem szabad elmaradnia az erőlködésben. Imponáló számokkal már régóta dobálódzik, de kérdés, hogy Angliának lesz-e módja rá, ha ugyan sikerül a milliós hadsereget összetoboroznia, azt egyuttal harszerűen föl is szerelni és fegyverrel ellátni?! Hiszen már most is Amerika és Japán segítségére szorult e tekintetben. Hogyan lesz, ha most az amerikai fegyverszállítás nehezebbé és veszélyesebbé válik? Franciaországnak magának sincs fölöslege. Legjobb ipari terüle-

tét északon elvesztette. A *Nationaltidende*-nek igaz van, mikor úgy számít, hogy Angliának egy évre van szüksége, amíg egy milliós hadsereget kézi fegyverrel tud ellátni, míg tüzéségi felszereléséhez két esztendőre van szüksége. Az oroszok nagy anyagszüksége mellé most az angolok és franciák hasonló bajai sorakoznak. Ezért a nagy erőlködés, amely a tengeri kalózkodáshoz és minden lehetetlen diplomáciai fogáshoz nyul, csakhogy lehetővé váljon a semleges országokból való beözönlés.

Keleti harcaink tervszerűen folynak. Ezeket a bizalmat gerjesztő szavakat *Hindenburg* mindig örvendetes események előfutáraként szokta közzétenni. Már elégszer tapasztaltuk, hogy ezek a szavak micsoda összefüggésben szoktak lenni a ő megsemmisítő stratégiájának a terveivel. *Grodno* védelmét az oroszoknak a vár északi és északnyugati területére kellett visszavonniok, mivel mellette fut el a *Varsó—Pétervár* vasuti vonal, mely a várművek előtt folyó harcok miatt használhatatlan volna. „Tervszerűen“ azonban ez a vonal is belekerül a harcokba. *Lomzától* északkeletre az oroszok hasztalan próbáltak levegőhöz jutni és sok sebesültet és halottat vesztek. Nagyjelentőségű, hogy az 1. és 2. orosz gárdadivíziót is bele kellett küldeni a küzdelembe. Ezt nem tette volna utolsó elit-csapatával, ha nem minőenéről volna szó. Ami ellenséges erő *Prasznytól* nyugatra támadt ellenünk, megállásra birtuk, szintén „súlyos veszteségek“ mellett. Ezen lokális eredményekkel szemben azonban áll az a jelentés is, hogy azok a csapatok, amelyek a *grodnoi* és *augostowi* erdőkben „learattak“, más rendelkezésre készen állanak. Ez a gyors összegyűjtése az ellenséges hadi anyagnak és mestermunka, amely csak úgy sikerülhetett, hogy a legfőbb és a alsóbb hadvezetést ugyanazon szellem lelkesíti.

A *Visztulától* délre való harc vonal sokáig fekiútt álló harcban és most ez is megindult és mindjárt 3400 fogoly ejtésére vezetett a *Ravától* dél-keletre. A *Pilica* vidékén is mindennütt mozgás észlelhető. Az osztrák-magyar front is haladástól számolhat be *Pietrkovtól* keletre. A déllengyel harc vonalnak itt kissé elhajló szárnya is halad kelet felé a *Nida* területén. Az oroszok helyenkint már ki is ürítették első állásaikat. Világos, hogy az ellenségnek ez a mozgása a *Visztula* felé magával ragadja a nyugatgalíciai frontot is. De vajon meddig még? Körülöttük köröskörül, a *Kárpátokban*, *Keletgaliciában* makacsul viaskodik a szövetségesek ereje. Hátrálni, seholsem hátrált, ellenben észak felé egy páratlan hegyi harcban előnyomult. Oroszország itt mindent latba vet, hogy sorsa elhalasztását elérje. Máskülönb katonailag csekélyebb értékű miatt és politikai okokból a hadi szolgálatból kizárt *ázsiai népek* érkeznek most ide, csapatszolgálatra teljesen kiképzetlenül. Már csak az öklök számítanak. Vannak itt azonfelül szedett-vedett, hiányosan felszerelt pótlások *ágyutölteléknek*. Ilyen tömegek nem képviselnek döntő erőt, de a hegyi harcban késleltethetik a dolgok menetét. Igazi „népháború“ folyik itt és a küzdők számával az operációk is kiszélesednek. A korábbi háborúból való fogalmainkat át kell időmitanunk és nem szabad természetellenesnek találnunk, ha ilyen óriási munkának az elvégzéséhez időre van szükség.

Nincs többé

bosszankodás és kellemetlen kezelési költségek a házi- és üzleti berendezésénél, ha egy csengőreduktorral kapcsolatos a világítási hálózatra. Kezelését s fentartást egyáltalán nem igényel. Kapható **FONYÓ SOMA** világítási vállalkozónál **Kölcsey-utca, Wagner palota.**

A kenyér és péksütemények maximális ára.

— Rendeztek Szeged lisztellátását. —

(Saját tudósítónktól.) Szerdán léptek életbe a kenyér és a péksüteményekre megállapított maximális árak. Már az első napon felhívták *Szalay József* dr főkapitány figyelmét arra, hogy több pék nem a szükséges súlyban és minőségben állította elő a péksüteményt. Ezek ellen minden bizonytalansággal megindul a kihágási eljárás.

Mint már említettük, a kiskereskedők a maximális árakat érdekeikre a legsérlembeknek tartják. Azért *Szalay József* dr főkapitányhoz fordultak, aki megértő szívéllyel nyilatkozott hajlandónak az ügy újból való megvizsgálására és annak alapján újabb intézkedésre. A *Szegedi Kereskedők Egyesülete* ennek következtében a következő beadványt juttatja a főkapitányhoz:

Nagyságos Főkapitány Ur! Hivatkozással azokra a szóbeli tárgyalásokra, amelyeket a kenyér és péksütemény maximális áráról Nagyságoddal folytatni szerencsénk volt, kérésünket a következőkben vagyunk bátrak előterjeszteni:

A péksüteményekre vonatkozó ármegállapítások a viszontelárusítókra nézve kétségtelenül sérelmet foglalnak magukban. Öt süteményt husz fillérért kapunk és husz fillérért vagyunk kötelesek árusítani; a pékek 10 százalékot a javunkra irnak. Amíg kétségtelen, hogy a jelenlegi viszonyok között öt süteményt husz fillérnél drágább áron adni a közönség kihasználása nélkül lehetetlen, addig az is bizonyos, hogy a részünkre megállapított haszon mellett erre az üzletre minden egyes esetben ráfizetünk. Kérésünk tehát az, hogy a viszontelárusítókra vonatkozólag létrejött megállapodás olyképp módosíttassék, hogy mi pékektől husz fillérért hat süteményt kapjunk.

A kenyér kilójának maximális árát két fillérrel leszállíthatónak tartjuk, ugyanakkor azonban a magunk számára kérni vagyunk kénytelenek, hogy a kilónként megállapított két filléres haszon, 4 fillérre emeltessek fel. Méltóztassék szakértőket meghallgatni, hogy a szerdán érvénybe lépett árszabályozás mellett, nem kell-e a kenyér árusítására ráfizetni.

Tisztelettel kérjük előterjesztett kérésünknek minél előbb való kedvező elintézését. Csak arra vagyunk még bátrak hivatkozni, hogy jelen soraink 4—500 szegedi kereskedő legeminebb érdekeit kívánják szolgálni, a kiknek a szájából a betevő falatot nem lehet kivenni. — Teljes tisztelettel.

A lisztkérdés is egyre normálisabb megoldást nyer. A *Back*-malom vállalkozott a városnak liszttel való ellátására, még pedig oly formában, hogy minden kereskedő és pék föltétlen szükségletének fedezésére utalványt kap a főkapitánytól és a *Back*-malomban az utalvány ellenében kiszolgáltatják a lisztet.

Venizelosz visszavonul.

Berlin, március 10. Konstantinápolyból jelentik: Venizelosz kijelentette, hogy visszavonul a politikától és hazájába, *Kréta szigetére* tér vissza. Nagyon kimerültnek érzi magát és egyelőre pihenőre lesz szüksége. Venizelosz elhatározása nagyon elő fogja segíteni a válság megoldását.

Berlin, március 10. Athéni magánjelentés szerint Zaimis missziója különösen a pénzügyi programon szüvedett hajótörést. A *Theotokis* által miniszterelnökkül ajánlott *Gunaris*, akinek politikája körülbelül megfelel a Zaimis által képviselt iránynak, új pénzügyi politikát jelent. *Gunaris* azelőtt pénzügyminiszter volt.